

gezgin

Mudurnu; yani şurası, bizim eski konak, asırlık ağaç...

Kocaman bir çınarın altından geçip bir konağın önünde duruyoruz. Mehmet Bey, sanki bekliyormuş gibi karşılıyor bizi: "Nerelerdeydiniz?"

Deniz görmeleriniz size kalsın, kaçamak İstanbullarımız da... Darlandıysa nefesiniz, soluklanmaksam niyetiniz, bambaşka bir incelik hevesiniz çok uzağa gitmeye gerek yok. Ankara'ya yakın bu alternatiflerin en şirinlerinden, en şiiirlerinden göstereceğim yer...

Dr. Arzu Erbilici

Bozkırın ortasında denizsiz kaldık ya; griler ortasında mavisiz, boğazsız, köprüsüz... Kimilerinin en çok dönüşünü sevdiği şu memleketim Ankara'sında eylendik kaldık mı? Sanki tercihen değil bir zorla ahıkonulmuşluk hissi bu kente... Bi telaş; ne zamandır gitmedim güneylere, İstanbul'lara, atamadım kendimi şu men-debur şehrin uzaklarına...

Ankaralı kadar, hele Ankaralı hekimler kadar, gitme meraklısı az bulunur herhalde. O sahile, bu sahile kara zehirlenmesinden arınmak için koşmaktan bitap düşmüş, "nerelere kaçsam, hangi denizlerde kulaç atsam" diye düşünen biz gezme sever Ankaralı doktorların; yanımızda, yöremizde, kışımızda, yazımızda gidilecek ne çok alternatifi var aslında. Ankara yakınlarına deniz getirecek değiliz ya, -o belediye-nin işi- ya da şehrin orasından burasından fıskıran fiskiyele-rin, insan yapısı şelalelerin sularını bir araya toplayıp sizi bir kayığa bindirip mehtaba çıkaracak...

Deniz görmeleriniz size kalsın, kaçamak İstanbullarımız da... Darlandıysa nefesiniz, soluklanmaksam niyetiniz, bam-

başka bir incelikse hevesiniz çok uzağa gitmeye gerek yok. Ankara'ya yakın bu alternatiflerin en şirinlerinden, en şiiirlerinden göstereceğim yer...

Mudurnu; Ankara'ya Beypazarı-Nallıhan üzerinden 208 km uzaklıkta yani yakınlıkta küçük bir ilçe. Türkiye'de marka olmuş ilçenin adını taşıyan tavukçuluk tesisleriyle, Babas kaplıcasıyla, eko-turizme açılan yaylalarıyla, geleneksel yemek kültürü ve el sanatlarıyla ve özellikle son yıllarda gerçekleştirilen restorasyon çalışmalarıyla öne çıkmış sivil mimari örnekleriyle tanınıyor.

Tabi ki ilk çağrışım; tavukçuluk... İlçeye girerken gördüğümüz devasa tavuk heykeli "kocaman bir küme mi giriyoruz?" acabasını yaşatsa da, Allah'tan öyle olmuyor... Tavuk seslerinden, kümes kokusundan fazlasını, daha görme-

diğimiz fazlasını vaadediyor bu şirin, eski Anadolu kasabası...

Yeşillikler içinde, betonla kirletilmeden korunabilmiş eski sokaklarıyla, yöresel ürünler satan köy pazarıyla, insanın duvarlarını eliyle sevesi gelen eski konaklarıyla karşılıyor bizi Mudurnu...

Eski zaman müzesi...

Merkezden, pazarın gürültüsünden, turistik mekanların nispeten abartısız sayılabilecek civcivinden uzaklaşıp ara sokaklara dalıyoruz. İşte burası; hala yaşayan, içinde yaşanan bir eski zaman müzesi, eski zaman mahallesi... Kah restore edilmiş, kah olduğu gibi bırakılmış yaşını saklamayan eski Osmanlı konakları...

Kocaman bir çınarın altından geçip bir konağın önünde duruyoruz. Mehmet Bey, sanki bekliyormuş gibi karşılıyor bi-

zi: "Nerelerdeydiniz?" Hikaye oradan sonra başlıyor aslında, konağa giriyoruz... Eskiye neredeyse fark edemeyeceğiniz rötuşlarla bağlı kalınarak restore edilmiş büyükçe bir konak burası "Hacı Şakirler Konağı"... Yaşantısıyla, hikayesiyle 155 seneyi devirmiş. Avluyu aşp, el dokuması kilimlere basıp, eski merdivenleri gıcırdatıp, ahşap oymalı kapılardan geçip, kocaman serin odalarına giriyorsunuz konağın. "Şu sedirde oturup, işlemeli perdeleri aralayıp; pencereden sokağa mı baksam, yoksa kenarları kaneviçe şu kocaman yün yatağa uzanıp konağın fısıldayarak anlattığı eski bir masalı dinleyerek mi uyusam" karar veremiyorsunuz, veremiyorum. Şu eski şömineyi mi yaksam? Mehmet Bey kurtarıyor, akşam yemeğine çağırıyor, aile sofrasına, muhabbete...

Bir konak masalı

Mudurnulu aydın bir insan Mehmet Bey. Sevginin ve emeğin hayatı dönüştürebileceği inancıyla koyulmuş işe, mütevazı ve incelikli bir yer haline getirmiş burayı. Mahalleliyi, çocukları da dahil etmiş konağın hikayesine...

Ticari kolaycılığa, tekdüzeliğe kaçmadan sevgiyle canlanmış konak yeniden. Paylaşmaya, üretmeye, insana sevdalı... Kendinden, konağın serüveninden, Mudurnu'nun tarihinden anlatıyor, koyu bir sohbet dalıyoruz. Sonrası fısıltılar... Konağın masalı devam ediyor... Odalarımızda misler gibi, serin serin uyuyoruz. "Daha uzun kalsam" dedirten bir yer burası. Bu kasaba, bu hava, bu konak bir eski zaman aşırması... İyi ki gelmişiz.

Mudurnu şöyle, konaklar böyle... Yolunuz düşerse...

Kocaman serin odalarına giriyorsunuz konağın. "Sedirde oturup, işlemeli perdeleri aralayıp; pencereden sokağa mı baksam, yoksa kenarları kaneviçe şu kocaman yün yatağa uzanıp konağın fısıldayarak anlattığı eski bir masalı dinleyerek mi uyusam" karar veremiyorsunuz.

DSÖ: Sağlık hizmetlerinde büyük eşitsizlik var!

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 1978'de Kazakistan'ın Almatı kentindeki konferansın 30. yıldönümü dolayısıyla ya-

yımladığı raporda, sağlık hizmetleri alma konusunda 30 yıl önceye göre çok büyük eşitsizlikler olduğunu açıkladı. "Temel Sağlık Hizmetleri" başlıklı raporda, zengin ve yoksul ülkelerde ortalama yaşam süresindeki farkın artık 40 yılı aştığına dikkat çekilerek, bu yıl doğum yapacağı tahmin edilen 136 milyon kadından yaklaşık 58 milyonunun doğum anı ve sonrasında tıbbi yardım alamayacağı, bunun da kadın ve çocukların hayatının tehlikeye atıldığı anlamına geldiği ifade edildi.

Kamu sağlığı harcamalarının, her yıl kişi başı 20 Dolar'la 6 bin Dolar arasında değiştiğinin belirtildiği raporda, kişisel sağlık harcamalarının her yıl 100 milyon kişiyi yoksulluk eşliğinin altına ittiği, sanayi ülkeleri dışında yaşayan 5 milyar 600 milyon kişiden yarısının sağlık ihtiyaçlarını kendi cebinden karşılamak zorunda kaldığı kaydedildi.

Raporda, sağlık hizmetlerine erişim konusundaki eşitsizliğin genellikle sağlık konusuna 'ticari bir ürün' gibi bakıldığı durumlarda ortaya çıktığı, bunun sonucundaysa gereksiz testler ve prosedürlerin uygulandığı, daha sık ve uzun hastanede kalımların görüldüğü, daha yüksek fiyatların çıkarıldığı ve masrafları karşılayamayacak olanların dışlandığı vurgulandı.

Cezaevlerinde doktor yok

Her geçen gün mahkum sayısının artan cezaevlerinde doktor krizi yaşanıyor. 250 kişilik doktor kadrosu bulunan cezaevlerinde şu anda 67 doktor görev yapıyor. ANKA'nın haberine göre, Ceza ve Tevkifevleri'nde çalışan doktorlar, cezaevinde kalan mahkumlar gibi, kısıtlı imkanlara sahip. Hastanelerde görev yapan bir pratisyen hekimin döner sermaye ile birlikte aylık ortalama 3-4 bin YTL maaş aldığına dikkat çeken yetkililer, cezaevinde görev yapan bir hekimin aylık ortalama bin 500 YTL maaş aldığına işaret ederek "İmkanların kısıtlı olduğu ve maaşların da düşük olduğu bir kurumda çalışacak doktor bulmakta zorlanıyoruz" değerlendirmesini yaptılar. Cezaevlerinde yaşanan doktor, dişhekim, sosyolog ve psikolog sıkıntısını çözmek için Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü ise harekete geçti. Sağlık Bakanlığı yetkilileri ile görüşmeye başlayan bürokratlar, cezaevine görev yapacak sağlık personelinin maaşının, hastanelerde görev yapan hekimlerle aynı seviye getirilmesi için çalışmalara başladı.